

Békegyűlés

A cselekvő békeharc újabb megmozdulására került sor tegnap, pénteken délelőtt Szegeden. A Magyar Honvédelmi és Sportszövetség székházában szerveztek békenagygyűlést, melyen megjelent Sturcz Mártonné, a Hazafias Népfőrdő megyei bizottságának munkatársa és Donáth Miklós, a népfőrdő városi bizottságának munkatársa.

A résztvevőket Mihálik Ferenc alezredes, az MHSZ megyei titkára köszöntötte, majd felkérte dr. Keővessy Györgyöt, az Országos Béke-tanács tagját, beszédének megtartására.

A gyűlés szónoka beszédének első részében szözl az egyre erősödő fegyverkezési versenyről, a háborús készülődés világszerte jellemző fokozódásáról, s mindazokról a világeseményekről, melyek 37 év után ismét a háború küszöbére taszították az emberiséget. Ezután egy

esetleges totális nukleáris atomháború világpusztító hatásáról az USA „túlélés elméletének” lehetetlenségéről beszélt. Elmondta, hogy a helsinki záróokmány megszületése után a béke-mozgalmak aktivitása hanyatlott, de a jelenlegi feszült nemzetközi helyzet ismét életre hívja a cselekvő békeszervezeteket a világ minden országában.

A Béke Világtanács tettekkel kívánja előmozdítani azt a harcot, melyet a Föld lakóinak békéjéért vív minden józan gondolkodású ember. A békenagygyűlés előadója hazánk külpolitikaijáról és béke-mozgalmáról szólva elmondta, hogy népünk eleget tesz a helsinki dokumentumban vállaltaknak. A békehónap rendezvényeivel — köztük a béke-nagygyűlésekkel — minden magyar állampolgár bizonyítja cselekvő részvételét a békéért folytatott harcban.

Új üzemcsarnok Mindszenten

Az alumíniumipar átfogó fejlesztésében a készárutermeles növelése jelentős helyet foglal el. Ennek a fejlesztésnek fokozatait élhetjük át néhány esztendő alatt a Hódmezővásárhelyi Fémmipari Vállalat dolgozói, akik től a tröszt többet, jobbat és olcsóbb termékeket vár — mondta többek között tegnap, pénteken avató beszédében dr. Dózsa Lajos, a MAT vezérigazgatója a Fémmipari Vállalat mindszenti üzemében, az új csarnok átadásának ünnepségén a helyi a szentesi járási és a vásárhelyi városi párt- és tanácsi vezetők és az üzem munkáskollektívája jelenlétében.

Az új beruházás együttes értéke 88 millió 600 ezer forint volt. E jelentős összegből 24 millió 500 ezer forintba került az a 2160 négyzetméteres, aludonga rendszerű üzemcsarnok, amely az évtől 1200 darabos alumínium szerkezetű lakóterelem gyártását szolgálja.

Kockázat és döntés

Interjú Bálint Lászlóval, a Szegedi Szalámigyár és Húskombinát vezérigazgatójával

Az ember élete tele van elhatározással, kisebb-nagyobb dolgok végiggondolásával, mielőtt cselekvésre döntésre szánja el magát. Így van ez az egyszerűvel és a bonyolulttal, a mindennappal és a ritkán előfordulóval, az egyénnel, a közösséggel, a társadalom sorsára kihatóan. Kockázat és döntés egymást feltételező fogalmak, s a szándék tisztázza — egyéni vagy kollektív —, hogy felkészültségünk, tudásunk legjavából születő döntéseket hozunk. Erről a témaköréről beszélgettünk Bálint Lászlóval, a Szegedi Szalámigyár és Húskombinát vezérigazgatójával.

— Mi az Ön véleménye a kollektív bölcsességről és az egyéni felelősség vállalásáról?

— A kollektív bölcsességben több erő van, mint amennyivel általában élünk. Vezető poszton ez az erő nem nélkülözhető, de használatával nem kisebbedhet az egyéni felelősség. A kollektív bölcsesség többet lát, többet tud az egyénnél. Nálunk minden nagyobb kérdést megtergályalunk döntés előtt. Az is törvény azonban, hogy a felelősséget vállalni kell a döntésért, vagyis előtte meg kell hallgatni a illetékes munkatársak véleményét. Volt rá példa, hogy a demokratikus fórumok mindegyikén győzködtünk egymást, míg vállalhattuk a kockázatot. A tartalomnak és a formának ez az egybeesése nálunk hagyomány, erős alap, amelyre építeni lehet és kell. Ezt ismertem meg, amikor több mint 25 évvel ezelőtt beléptem a vállalat kapuján és azóta megjárta néhány lépcsőfokot, amelynek bármelyikén állva azt tettem, amit megtanítottak velem, s amit vártak tőlem.

— Ön korábban és tartósan választott tisztségviselő, párttitkár volt vállalatnál és megszokhatta a döntéseket. Meg lehet szokni?

— Gazdaságpolitikánk a politikára épül. Azt képvisellem akkor is, ma is, és mindig tudatosan, az előző tapasztalata alapján. Olyan munkatársaim vannak, egyének és kollektívák, akikkel kezdetől fogva dolgoztam, érve a kétkezi dolgozóktól a gazdasági, társadalmi vezetőkig, testületig. A döntés meghozatala nem megszokás, hanem mindig változó és kötelező gyakorlat kérdése, amelyet megelőző a munkatársak véleménye, amely alakítja az elhatározást és vállalja érte a felelősséget is. Valahányszor a véleményeket már fél siker, hiszen a végrehajtásban is velem vannak, mellettem érzem őket. A munkában mindenképpen dönteni kell és vállalni érte a kockázatot. Fórumokon és testületekben a hangzatosított döntés mögött vagy benne ott van a segítség is, a vélemény, amelyet joga van kéri és elvárni a vezetőnek.

Országos találkozó

Pénteken, az ifjú gépi felek, valamint az öntözési szak- és betanított munkások szakmai-politikai és munkavédelmi vetélkedőjének országos döntőjével megkezdődött a mezőgazdasági fiatalok FAT-ális '82 elnevezésű találkozásának Fehérvári megyei programja. A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága, valamint nyolc társzervezet és intézmény által szervezett nagyszabású rendezvény háromnapos programján ezeröttszázal több fiatal vesz részt.

Különböző szakmai tanácskozásokat tartanak, majális

— A gyakorlat igazolja egy-egy lépés helyességét. Volt-e rá példa a Önök esetében, hogy visszaléptek valamilyen elhatározásban, illetve azt korrigálni kellett, például termékváltásban, hazai és külföldi piacok megítélésében?

— Az NSZK-ban tavaly január elsején hatályos új élelmiszeripari törvény lépett életbe, amely szerint az eddigi technológiával gyártott szalámi nem szállíthatunk volna tovább, állítólag a benne levő nitrát túl magas volta miatt. Új technológiánk nem volt, az iparban sem volt ismeretes. A kérdés egyértelmű volt: vagy teremtünk vagy elvesztjük ezt a piacot, amely pedig évi 3500 tonna körüli szalámira tart igényt. Megkezdtük a laboratórium kísérleteket. Nem lehetett feladni a piacot, az idő viszont szorított. Mindenképpen meg akartunk felelni a követelményeknek. Az új technológia megteremtését viták kísérték, a régi helyett újat kellett létrehozni, s vele együtt olyan higiéniai körülményeket is meghonosítani, amelyek olyan fokozatig addig ismeretlenek voltak. Munkásgyűlés elé vittük a döntést, mintegy társadalmasítottuk az elhatározást, és a kockázatot. Nem részletezem: döntöttünk, és az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy jól. Az új technológiával gyártott szá-

lámiból tavaly június második felében szállítottunk először a megrendelőnek, s azóta folyamatosan eleget teszünk külföldi vásárlónk kívánságának. Termékünkkel szemben azóta sem merült fel kifogás. Német és angol állatorvosi szemlék szerint higiéniai minőségünk kifogástalan. Elmondhatom: az új technológia megteremtésével azok győztek, akik gondolkodásban tudtak szakítani a réggel, a megszokottal.

Az Önök közvetlen felettes szerve az Állatorvosi és Húsupari Tröszt. Hatályos párt- és kormányhatározatok végrehajtása mellett felettes szervük irányító tevékenységében hogyan érvényesül saját elhatározásuk?

— A tröszt-höz tartozó többi vállalattal együtt nagyok a lehetőségeink, szabadságot élvezünk, kivéve a kötött gazdálkodást, a népgazdasági tervhez fűződő kötelezettségeinket, a központi bérfelesztést. A megyében megtermelt állatmenyiséggel és kapacitásunkkal rendelkezünk. Azzal is, hogy mikor mit és mennyit gyártunk, s a hazai igény kielégítése után mire vállalkozunk a külföldi piacokon. Lehetőségeinkkel bátran lehet vállalkozni, hogy csak példát mondjak: termékeink több mint 70 százaléka évek óta az olcsóbb árú között szerepel. Termékváltásunk bővítése is rajtunk múlik s erre igen érzékenyen reagálunk. Hetvenféle termékünk ma is szélesebb ez a skála. Mi döntöttünk Szegeden a Maros utcai telephely több mint félmilliárd forint összegű rekonstrukciójáról is a VI. ötéves tervben. Vállalkozásban és döntésekben tehát bővelkedünk.

Lám, néhány kérdésről beszélgettünk csupán — döntésekről és azok kockázatainak vállalásáról — mégis tükröződik bennük egy nagyvállalatnak a gazdálkodása a kollektív bölcsességtől az elhatározásig. Bálint László szavai szerint a társadalmi felelősségvállalásig. **Lódi Ferenc**

A mezőgazdasági együttműködésről

Az agrárgazdasági együttműködésben rejlik lehetőségek még jobb kiaknázása, az ipar, a kereskedelem és a mezőgazdaság, valamint a nagyüzemek és a kistermelők kapcsolatának még szorosabbra tétele a témája a TIT IX. országos mezőgazdasági és élelmiszerügyi vándorgyűlésének, amely pénteken kezdődött Tatabányán. Soós Gábor MEM-államtitkárnak, a TIT mezőgazdasági, élelmiszerügyi választmányának elnökének megnyitója után Zsuffa Ervin, az MSZMP KB gazdaságpolitikai osztályának helyettes vezetője tartott vitaindító előadást. A korreferátumok a gazdasági társulások néhány jogi és közgazdasági problémájával, a szocialista nagyüzemi gazdálkodás és a kistermelés összehangolásának gazdasági előnyeivel, illetve a két legnagyobb szántóföldi növénytermelési rendszer, a KITE és az IKR tevékenységével foglalkoztak.

Az előadásokból és a vitáiból is kitűnt, hogy a magyar mezőgazdaság lendületes fejlődése a gazdasági együttműködés sok formáját alakította ki. A jelenleg működő mintegy ezer gazdasági társulás 80 százaléka a mezőgazdaságban, az élelmiszeriparban és a fagazda-

ságban tevékenykedik. A mezőgazdasági nagyüzemeknek több mint 7000 tagsági viszonyuk van. Minden állami gazdaság legalább két társulásban vesz részt. Hasonló a helyzet a termelőszövetkezetek kétharmadánál, és mindössze 5 százaléka nem tagja egyetlen társulásnak sem. A 153 közös vállalat mellett, mintegy 650 egyszerűbb, lazább kooperációs kapcsolatban álló társulás működik.

A tanácskozás nagy figyelmet szenteltek a rendszeres termelésfejlesztő munkájának, a 73 rendszer között, amelyek tevékenysége szinte minden növény- és állattenyésztési területre kiterjed, kiemelkedő a szerepük a szántóföldi növénytermelési rendszereknek. Ezek a nagyüzemek területének 43 százalékán integrálják a munkát. A fontos növényeknél ennél is nagyobb az arányuk. A búza vetésterületének például 74, a kukoricának 85 százaléka tartozik a rendszerekhez. Terméshozamuk 20—23 százaléka haladja meg a rendszeren kívüli gazdaságokét. Eredményesnek ítélték meg a termelés, a feldolgozást és az értékesítést egyaránt átfogó, 270 000 hektárt érintő 4 agráripari egyesülés munkáját.

A BNV-ről jelentjük

KGST-nap, sajtótájékoztatók

Pénteken KGST-napot tartottak a tavaszi BNV-n. A hazai vállalatok és a szocialista kiállítók bemutatóin felhívták a figyelmet a szocialista gazdasági integráció eredményeire, további lehetőségeire. A KGST-tagországok és Jugoszlávia az idei BNV-n 117 céggel képviselték magukat. A legtöbb kiállító a Szovjetunióból, Csehszlovákiából és Lengyelországból érkezett.

A szovjet Stankoimport képviselői az újságírókat arról tájékoztatták, hogy vásári bemutatójukat az újabb keletű magyar igények alapján állították össze; elhozták az odesszai esztergágyár új típusú, korszerű vezérlésű megmunkálóközpontját, a kőszörűgépét és a brói vásáron már aranyérmet nyert esztergágyepet.

A lengyel Labimex külkereskedelmi vállalat vezetői elmondották: 20 gyártómű ötven újdonságát állították ki. Főleg mérőkészülékeket, új anyagvizsgáló berendezéseket és mikrohullámú nedvességmérő és ellenőrző berendezést mutatnak be, ezeket az élelmiszeriparban, a bányászásban és az építőiparban egyaránt alkalmazhatják. A lengyel Polimexcepo vezetői beszámoltak arról, hogy a vásáron szerződést írtak alá szemétegyet kemencék szállításáról.

Dietrich Lemke, az NDK külkereskedelmi miniszter-helyettese, a BNV megtekintése után az MTI munkatársának elmondta, hogy az NDK kiállítóinak legfőbb célja a már közvetlenebb vállalati kapcsolatok kiépítése, illetve azok elmélyítése, ez ugyanis jelentősen elősegítheti a gazdasági együttműködés további fejlesztését.

Sajtótájékoztatót tartottak a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés, valamint a Magyar Alumíniumipari Tröszt vezetői. Mindkét helyen szó volt az elmúlt 1—2 évben megnehezült világgazdasági helyzetéről, és a még ma is nehéz értékesítési lehetőségekről. A vasokohászok — mint azt a tájékoztatón részt vevő kohászüzemi vezérigazgatók elmondták — a jövőt tekintve valamelyest már bizakodóbbak; ez év második felétől a piac élénkülésével számolnak.

A Taurus Gumiipari Vállalat, amely több mint 40 országba exportál már, 25 országban nyitott képviselőtet. Nemrégiben kezdte meg működését az egyik amerikai vegyes vállalatuk, amely

Nagy László felvétele

Bizonyára jól járnak a kereskedők a Hungaria Műanyagfeldolgozó Vállalat egymásba toltathó rekeszeivel. Nemcsak azért, mert pénzt hoz a konyhára a díjazott termék, hanem azért is, mert a munkájukat könnyíti. A praktikus ládák kevesebb rakatári helyet foglalnak. Egymásba fordíthatók. A vásáron látottak szerint a teherautóra például majdnem a duplája üres láda pakolható az eddigiekhez. Emellett még az új termék erősebb, jobb és könnyebb az eddigi megszokottnál. Tavaly 104 ezer darabot gyártottak belőle a fröccsöntő gépek. A hozzávaló anyagot a szocialista országokból importálta a vállalat, s nem tudnak ennyit gyártani, amennyit azonnal el ne kapkodnának a vevők máris számos újdonságot mutat be a BNV-n. Ezek között a legnagyobb érdeklődésre a tehergépkocsik és autóbuszok tömlő nélküli gumibroncsai, a mezőgazdasági gépek textilradial-ábronszalai és az olajfűrészeknél nélkülözhetetlen gumitömlők számíthatnak.

A Medicor Művek az utóbbi időben a komplettrendszer-szállításokat helyezte előtérbe. Az ilyen export sokkal kifizetődőbb, mint egy-egy gép, berendezés exportja. A vásáron főleg röntgendiagnosztikai gyártmányokat és EKG-vizsgálókra alkalmas műszereket mutatnak be, s ezek újabb exportlehetőségeiről tárgyalnak partnereikkel.

Adták az OKISZ-díjakat is: 35 szövetkezet gyártmánya plakettet, tizenhat szövetkezet terméke pedig oltólevelet kapott. E termékek 70 százaléka anyag- és energiatakarékos gyártmány, illetve exportcélokat szolgál.

Új szállítók bevonásával, használt járművek értékesítésével és régi ZIL tehergépkocsik dízelesítésével nyílt az Autóker azoknak a